

22. neděle v mezidobí rok A (2026)

1. čtení - Jer 20,7-9

Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést; byl jsi silnější než já a přemohls mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoli mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zrušení; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se (Hospodinovo slovo) stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

Mezizpěv – Žl 63,2.3-4.5-6.8-9

Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!

Bože, ty jsi můj Bůh,
snažně tě hledám,
má duše po tobě žízní, prahne po tobě mé tělo
jak vyprahlá, žíznivá, bezvodá země.

Tak toužím tě spatřit ve svatyni,
abych viděl tvou moc a slávu.
Vždyť tvá milost je lepší než život,
mé rty tě budou chválit.

Tak tě budu velebit ve svém životě,
v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě.
Má duše se bude sytit jak tukem a morkem,
plesajícími rty zajásají ústa.

Neboť stal ses mým pomocníkem
a ve stínu tvých křídel jásám.
Má duše lne k tobě,
tvá pravice mě podpírá.

2. čtení – Řím 12,1-2

Přinášejte sami sebe v oběť živou.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.

Zpěv před evangeliem – srov. Ef 1,17-18

Aleluja. Otec našeho Pána Ježíše Krista ať osvítl naše srdce, abychom pochopili, jaká je naděje těch, které povolal. Aleluja.

Evangelium – Mt 16,21-27

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Homilie

„Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mě.“

Drazí bratři a sestry, minulou neděli Petr vyznal: „**Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.**“ A dnes vidíme, že uvěřit v Ježíše je jedna věc, ale **nechat se jím vést** je věc druhá.

Ježíš začíná mluvit o svém utrpení a smrti. Petrovi se to nelíbí. Vezme Ježíše stranou a začne mu vysvětlovat, že takhle to přece nemůže být. Petr má Ježíše rád, věří v něj, ale zároveň chce, aby Ježíš jednal podle jeho představ.

A to se může stát i nám. Kolikrát Bohu říkáme: „**Pane, pomoz mi!**“ A přitom máme v hlavě přesný návod, **jak nám má pomoci.**

Jenže Ježíš Petrovi říká: „**Jdi za mnou!**“ Jako by mu říkal: „**Petře, ty nemusíš vědět, kam cesta povede. Důležité je, že půjdeš za mnou.**“

A potom říká i nám: „**Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.**“ To „**zapři sám sebe**“ neznamená zřici se všeho příjemného. Znamená to především **nedat sebe na první místo.** Dát na první místo Ježíše.

A „**vzít svůj kříž**“ znamená přijmout i to, co v životě nemůžeme změnit – bolest, nemoc, starosti, zklamání, těžké vztahy. Ne proto, že by Bůh chtěl naše utrpení. Ale protože **život bez kříže neexistuje.**

Rozhodující však je, jestli svůj kříž neseme sami, nebo s Kristem.

Ježíš nám neslibuje život bez problémů. Slibuje nám, že **v tom nebudeme sami.** A potom zaznívá jeho velmi vážná otázka: „**Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?**“

Svět nám často říká: měj víc, užívej si víc, buď úspěšnější, pohodlnější, bohatší.

Ježíš se ale ptá: „**A co tvoje duše?**“ Protože můžeme získat mnoho věcí a přitom ztratit to nejdůležitější.

Bratři a sestry, zkusme si dnes položit jednoduchou otázku: **Jdu za Ježíšem, nebo chci, aby Ježíš šel za mnou?**

Když je všechno dobré – jdu za ním? A když je těžko – jdu za ním také?

Prosme dnes: **Ježíši, nauč nás jít za tebou.** Dej nám sílu nést náš kříž, když přijde. Pomoz nám důvěřovat ti i tehdy, když nerozumíme. A nedovol, abychom kvůli pozemskému pohodlí ztratili to nejcennější – **tebe a život věčný. Amen.**